

מסורת הש"ס

(א) [לקמן ע"ה]; (ב) ינמות
מח, (ג) [לקמן ע"ה];
(ד) [כ"מ ע"ה]; (ה) [נדרים
טו].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מה הענין
וסי' כן למען זנות כ"ן
לענין פירות דטרפה:
(ב) ר"ה נט' ט"ן וסי' קודם
לגט' כלומר שם:
(ג) ד"ה מלמדי תורה
מכונה כסא:

תוספות רי"ד

גיטה ונכנס: א"ל רבינא
לרבא כתיבה ואותבה
בכסיה דאי מפייה
נפיש מאי. סי' כתיב
ותחתיו ליתנו לה ואחר
לתת לה שם תפיסין
עמו כן תשטות שכנייה
ולא תתפוס ותנה לה
ואנה מורשת אלא משנה
שינתה לה מה הענין
הכסיה בתקנה. סי' ל"ו
יוחנן קשה דאמר שטות
בא תחתיו דאי ל"ל
הבית דמשעת חתימת
סי' לה פירות ואפי'
ישיה תחת גיטתו כדפי'
בחותמו וכן לו. אמר
ל"ה לא מקום [אפי']
פורענותו לנפשי. סי'
א"ל חוש לכך שאין
אדם מקיים לבטוח גט
שפורענות הוא לו ואפי'
כתיבה אלא בשעת שריפה
לימנו: א"ל רבינא לרב
אפי' גיטין הבאים מפרת
היום ודמיכתיב בדין ולא
מנו עד תשרי מה הענין
הכסיה בתקנה: אמר
הנה קלא אית לה. סי'
נכנסים ביום ונחתמה
מטא גיטה ליה: איחבר
מאימתי מנין לגט. סי'
ג' חדשים שהיא צריכה
להמתין עד שלא תשאר
אמר משעת נתינתו ושמאל
אמר משעת כתיבה סי'
נתינתו ושמאל וכן אמרו
הגט קודם שכתבו לה ואחר
וכן שאין מותרת בגט
ישן לא חיישין שם בא
עליה והלכו מניין משעת
כתיבה וכן חייש שם
כיון שהעדים מוזהרים לתתם אלא
שענין כתיבה כתיבה
הקופר את השטר אפי' דאיתרמי
מעת כתיבה נמי אית ליה
קלא: אין לו פירות. וכן טרפה
מן מנה כתיבה כתיב
דאין חוספת כתיבה משעת משום דמנאי כתיבה כתיבה כתיבה
שכר והקפת הכותב דאיתרמי מ"ד נכתבת שביעית (פי' מ"ה) דלא משעת אלא מלוא וכן
דפליג הכס וזמר דמעת ונראה ל"י דהא דאמר שביעית היינו שפגמה חקפה כתיבה לרב או פגמה או חקפה לשמאל דמשעת מוספת:
אונם קנס ופחית. קנס הוא מולא שם רע ומשום דלית ביה אלא קנס קרי ליה קנס אלא כזאנא יס' זו נזשה ופגם: מ"ה מעשה
בית דין נכתב ביום כ"ו. דמשעת פסק דין איכא קלא כמו בשטר כדאמרין בכל דוכתא כשעמד דין דגבי ממעשד:
אף כתיבה נכתבת ביום ונחתמה בלילה. יס' מקומות שנהגין לכחוש הכתיבה ע"ש ולחומתה כמולא שם וזין וזין נא לעשות כן משום
מוספת דלמלא ליה ליה קלא וימיה דקני מניה ליה למיתא מדי כדאמרין ב"ב דף קע"ב. א' דיעימו יומא דלמיתא ביה
מכחו יומא דלמיתא ביה: אבל עוסקין באותו ענין בשטר. דאית ליה קלא כאלו חתמו כיון שהם מוזהרים לתתם כדפרישית לעיל:
חיישין

המביא גט פרק שני גיטין

יח.

עין משפט
נר מצוה

בד א טור שריע אפי'
סי' קח ענין ד'
ב"ה ב' מ"י מ"ה מל'
גיטין הלכה יס'
פגם גיטין ד' טוסי' ח' יס'
סימן י' ענין ד'
ב' ב' מ"י מ"ה מל'
שטות הלכה יס'
לוי' רש' טוסי' ח' יס'
ס' ענין ד' (אפי' סי' קח)
סי' יס':
ב' ב' מ"י מ"ה מל'
טוסי' שם ענין טו:
ב"ה ב' מ"י מ"ה מל'
מלוא הלכה ג' פגם
פגם ד' טוסי' ח' יס'
מ' ענין טו:

תוספות רי"ד (והשק)

לחור לא. ש"ל לא בעי'
למיכתיב שאר השתא אלא
מונחת היא ורצח רבנן
דאמר ב' אלהינו ניוותי
שאיני שנפרע קנת
בכתיבתה עדיין יס' לה
מונחת הכך אם יס' לה
תחבטת בדין לה שאר לא
קרינא ביה לא ישר ואם
לא פגמה אפי' כתיבה
בדין אינה משמשת עדיין
דשאר נאמשה ולא תחבט
עכשיו כתיבתה ונתינת
גיטין בהן מ"ה ב' עי'
הריירה פגמה חקפה
ושמאל כדפי' ב' פגמה
בלחור כן בוקיפה בלחור
גליא ויחיה דבעי' לבטוח
בכתיבה וקרינא ביה לא
ניש ומשמשת ונתינת
כתיבה דרב ונתינת כתיבה
דשמאל וכן דתינת
כתיבה הרינן לכל
דבר ששואל הלכה
כשמואל דביני: אמר
שמואל כתובה כשעמד
ב"ד דימי מה מעשה ב"ד
ונתחבט ביום ונחתמה
בליה אף כתיבה נכתבת
ביום ונחתמה בלילה
פי' הכתיבה תנאי ב"ד
היא ואפי' דלא כתב
כתיבה (כתיבתה) ע"י
[כתבה] דימי מה מעשה
ב"ד אפי' שקדנה
כתיבה לחתימה אף כן
כלום דחייבית משעת פסק
דלא הוא ואפי'
ולא איתחיה אלא כתיבה
שם הקדמה ונחתמה
ביום ונחתמה בלילה
וכתיבה נמי משעת כתיבה
לחופה ג' חייב וזו בו
מאית שעבדא עליה
ואפי' דלא איתחיה שטרא
הדעיקר זמן [והשקד]
נתינת לחופה הוא ואם
קדמה כתיבה לחתימה
אף כן כלום היה נמי
לשטרי אקנייתא שכתב
ביום ונחתמה בלילה
פגם שאין שעבדא חלי
משעת הקנין שאם הקנה
אובין נכסיו לשמעון אלא
סודר בניסן ולא נכתב
השטר עד אייר מניסן
קנה שמעון הנכסים ואם
מכר אובין ללוי קודם
שיגיע שטר ליד שמעון
אף כתיבתו כתיבה שאין
קני הנכסים תלוי בהגעת
השטר ליד שמעון אלא
משעת קני הסודר קנאם
והשטר אינו אלא לראיה
בעלמא וזמן השטר לאו
מאיר כתב' אלא מניסן
אף קדמה כתיבתו
לחתימה אף כן כלום
היה מניסן צריך לכתוב.
והא דתנן כל השטרות

פירש בקונטרס מה הענין הכסיה
בתקנה בין לענין זנות בין לענין פירות דטרפה
לקוחות מיום הכתיבה אפי' דלעיל אמר ריש לקיש דיש לבטל פירות
עד שעת חתימה הכל מודה דיש לבטל פירות עד שעת חתימה כיון
דאי מפייה מפיין ומיהו ההוא
דגיטין הבאין ממדינת הים דפי' פירש
בקונטרס דלמחוייו פריך קלא
קשה דלמה לא יפסיד משעת חתימה
לרש לקיש כיון שאם היתה אלא היה
מגרשה לאלתר ועוד קשה לר"י דמה
הועילו הכסיה בתקנה משעת
השטח איכא למיתא כאלו לא היה
זו זמן וזה אינו דלא כן זמן חוששין
שלא תפסיד האשה ומשעת דהכא לא
משום אשה אלא משום לקוחות
ונראה לר"י דהך מרי פירי למאן
דאמר שם יתפס אלא למאן דאמר
משום פירי נתינת דכדן מפקדין
לקוחות משעת חתימה:

הנהו קלא אית לה. פירש
בקונטרס דבעי' ליתמי
ראיה אית מטא גיטה ליה זימא
לדענין זנות דנהי דידע שלא כל
לדה ביום הכתוב בו מ"ה יכול
לחפות ולומר שנתן לה קודם שזימה
כמו קודם שזימה וכן אורי' קלא
אית ליה כשרואין בזמן זמן הכתיבה
היא קודם המסירה אית ליה קלא
למילתא ומסקי דאיתחיה לידע יס'
המסירה ואפי' דהכא לא היה חקין
זמן וי"ל ע"י זמן יס' לו קול פ' יס'
שדאית ע"י זמן שבו שהנתינה אינה
ביום הכתיבה ואפי' זמן דאמר משום
גט אחתו בזמן הזה למה כתבין
זמן בגיטין דלפי' בזמן הזה משעת
דבעי זמן דמתן [לקמן דף סו. ג']
גיטין פסולין וי"ל גיטין שמה יתפס
על גיטה ממזרים א' נמי מהרה יבנה
בית המקדש א"ל ש' ואמר ויזמה
אמר גיטין ויחזירה דגרשה ויזמה
מוחרת לחזור כדאמרין בפ"ד דקטור
דף י"ח: השולח גט אשתו
ב' ויגט יס' אין חוששין. פירוש
אפי' שצריכה להמתין שלשה חדשים
ללא משום דחיישין שמה כתוב כך
יבא עליה דהא לגט יס' אין חוששין
אלא כדאמרין לעיל שמה ואמר שמי
נשים כחל כו': המבשר שמי
אשתו. פירש בקונטרס והוא הלך
לדרכו ונזמם פירש כן אלא מיירי
אפילו הוא צעיר ומקט כן ברייתא
המשלים לרבותא דאפי' שואב צעיר
מוחרת ליבמה דלעיל שם ששם לגט
יס' ולעיל נקט השולח לרבותא דאפי'
שאינו צעיר צריכה להמתין שלשה
חדשים: מאימתי כתיבה
משמטת. הא דאמר ברי' פ' אבות
(מכונת טו). מנאי כתיבה כתיבה
דמי לשביעית קשה לר"י מאי אכריא

ואותבה בכייתה דאי מפייה תיפייס מאי
בתקנה בין לענין זנות בין לענין פירות דטרפה
לקוחות מיום הכתיבה אפי' דלעיל אמר ריש לקיש דיש לבטל פירות
עד שעת חתימה הכל מודה דיש לבטל פירות עד שעת חתימה כיון
דאי מפייה מפיין ומיהו ההוא
דגיטין הבאין ממדינת הים דפי' פירש
בקונטרס דלמחוייו פריך קלא
קשה דלמה לא יפסיד משעת חתימה
לרש לקיש כיון שאם היתה אלא היה
מגרשה לאלתר ועוד קשה לר"י דמה
הועילו הכסיה בתקנה משעת
השטח איכא למיתא כאלו לא היה
זו זמן וזה אינו דלא כן זמן חוששין
שלא תפסיד האשה ומשעת דהכא לא
משום אשה אלא משום לקוחות
ונראה לר"י דהך מרי פירי למאן
דאמר שם יתפס אלא למאן דאמר
משום פירי נתינת דכדן מפקדין
לקוחות משעת חתימה:

הנהו קלא אית לה. פירש
בקונטרס דבעי' ליתמי
ראיה אית מטא גיטה ליה זימא
לדענין זנות דנהי דידע שלא כל
לדה ביום הכתוב בו מ"ה יכול
לחפות ולומר שנתן לה קודם שזימה
כמו קודם שזימה וכן אורי' קלא
אית ליה כשרואין בזמן זמן הכתיבה
היא קודם המסירה אית ליה קלא
למילתא ומסקי דאיתחיה לידע יס'
המסירה ואפי' דהכא לא היה חקין
זמן וי"ל ע"י זמן יס' לו קול פ' יס'
שדאית ע"י זמן שבו שהנתינה אינה
ביום הכתיבה ואפי' זמן דאמר משום
גט אחתו בזמן הזה למה כתבין
זמן בגיטין דלפי' בזמן הזה משעת
דבעי זמן דמתן [לקמן דף סו. ג']
גיטין פסולין וי"ל גיטין שמה יתפס
על גיטה ממזרים א' נמי מהרה יבנה
בית המקדש א"ל ש' ואמר ויזמה
אמר גיטין ויחזירה דגרשה ויזמה
מוחרת לחזור כדאמרין בפ"ד דקטור
דף י"ח: השולח גט אשתו
ב' ויגט יס' אין חוששין. פירוש
אפי' שצריכה להמתין שלשה חדשים
ללא משום דחיישין שמה כתוב כך
יבא עליה דהא לגט יס' אין חוששין
אלא כדאמרין לעיל שמה ואמר שמי
נשים כחל כו': המבשר שמי
אשתו. פירש בקונטרס והוא הלך
לדרכו ונזמם פירש כן אלא מיירי
אפילו הוא צעיר ומקט כן ברייתא
המשלים לרבותא דאפי' שואב צעיר
מוחרת ליבמה דלעיל שם ששם לגט
יס' ולעיל נקט השולח לרבותא דאפי'
שאינו צעיר צריכה להמתין שלשה
חדשים: מאימתי כתיבה
משמטת. הא דאמר ברי' פ' אבות
(מכונת טו). מנאי כתיבה כתיבה
דמי לשביעית קשה לר"י מאי אכריא

דאין חוספת כתיבה משעת משום דמנאי כתיבה כתיבה כתיבה
שכר והקפת הכותב דאיתרמי מ"ד נכתבת שביעית (פי' מ"ה) דלא משעת אלא מלוא וכן
דפליג הכס וזמר דמעת ונראה ל"י דהא דאמר שביעית היינו שפגמה חקפה כתיבה לרב או פגמה או חקפה לשמאל דמשעת מוספת:
אונם קנס ופחית. קנס הוא מולא שם רע ומשום דלית ביה אלא קנס קרי ליה קנס אלא כזאנא יס' זו נזשה ופגם: מ"ה מעשה
בית דין נכתב ביום כ"ו. דמשעת פסק דין איכא קלא כמו בשטר כדאמרין בכל דוכתא כשעמד דין דגבי ממעשד:
אף כתיבה נכתבת ביום ונחתמה בלילה. יס' מקומות שנהגין לכחוש הכתיבה ע"ש ולחומתה כמולא שם וזין וזין נא לעשות כן משום
מוספת דלמלא ליה ליה קלא וימיה דקני מניה ליה למיתא מדי כדאמרין ב"ב דף קע"ב. א' דיעימו יומא דלמיתא ביה
מכחו יומא דלמיתא ביה: אבל עוסקין באותו ענין בשטר. דאית ליה קלא כאלו חתמו כיון שהם מוזהרים לתתם כדפרישית לעיל:
חיישין

ואותבה בכייתה דאי מפייה תיפייס מאי
בתקנה בין לענין זנות בין לענין פירות דטרפה
לקוחות מיום הכתיבה אפי' דלעיל אמר ריש לקיש דיש לבטל פירות
עד שעת חתימה הכל מודה דיש לבטל פירות עד שעת חתימה כיון
דאי מפייה מפיין ומיהו ההוא
דגיטין הבאין ממדינת הים דפי' פירש
בקונטרס דלמחוייו פריך קלא
קשה דלמה לא יפסיד משעת חתימה
לרש לקיש כיון שאם היתה אלא היה
מגרשה לאלתר ועוד קשה לר"י דמה
הועילו הכסיה בתקנה משעת
השטח איכא למיתא כאלו לא היה
זו זמן וזה אינו דלא כן זמן חוששין
שלא תפסיד האשה ומשעת דהכא לא
משום אשה אלא משום לקוחות
ונראה לר"י דהך מרי פירי למאן
דאמר שם יתפס אלא למאן דאמר
משום פירי נתינת דכדן מפקדין
לקוחות משעת חתימה:

הנהו קלא אית לה. פירש
בקונטרס דבעי' ליתמי
ראיה אית מטא גיטה ליה זימא
לדענין זנות דנהי דידע שלא כל
לדה ביום הכתוב בו מ"ה יכול
לחפות ולומר שנתן לה קודם שזימה
כמו קודם שזימה וכן אורי' קלא
אית ליה כשרואין בזמן זמן הכתיבה
היא קודם המסירה אית ליה קלא
למילתא ומסקי דאיתחיה לידע יס'
המסירה ואפי' דהכא לא היה חקין
זמן וי"ל ע"י זמן יס' לו קול פ' יס'
שדאית ע"י זמן שבו שהנתינה אינה
ביום הכתיבה ואפי' זמן דאמר משום
גט אחתו בזמן הזה למה כתבין
זמן בגיטין דלפי' בזמן הזה משעת
דבעי זמן דמתן [לקמן דף סו. ג']
גיטין פסולין וי"ל גיטין שמה יתפס
על גיטה ממזרים א' נמי מהרה יבנה
בית המקדש א"ל ש' ואמר ויזמה
אמר גיטין ויחזירה דגרשה ויזמה
מוחרת לחזור כדאמרין בפ"ד דקטור
דף י"ח: השולח גט אשתו
ב' ויגט יס' אין חוששין. פירוש
אפי' שצריכה להמתין שלשה חדשים
ללא משום דחיישין שמה כתוב כך
יבא עליה דהא לגט יס' אין חוששין
אלא כדאמרין לעיל שמה ואמר שמי
נשים כחל כו': המבשר שמי
אשתו. פירש בקונטרס והוא הלך
לדרכו ונזמם פירש כן אלא מיירי
אפילו הוא צעיר ומקט כן ברייתא
המשלים לרבותא דאפי' שואב צעיר
מוחרת ליבמה דלעיל שם ששם לגט
יס' ולעיל נקט השולח לרבותא דאפי'
שאינו צעיר צריכה להמתין שלשה
חדשים: מאימתי כתיבה
משמטת. הא דאמר ברי' פ' אבות
(מכונת טו). מנאי כתיבה כתיבה
דמי לשביעית קשה לר"י מאי אכריא

דאין חוספת כתיבה משעת משום דמנאי כתיבה כתיבה כתיבה
שכר והקפת הכותב דאיתרמי מ"ד נכתבת שביעית (פי' מ"ה) דלא משעת אלא מלוא וכן
דפליג הכס וזמר דמעת ונראה ל"י דהא דאמר שביעית היינו שפגמה חקפה כתיבה לרב או פגמה או חקפה לשמאל דמשעת מוספת:
אונם קנס ופחית. קנס הוא מולא שם רע ומשום דלית ביה אלא קנס קרי ליה קנס אלא כזאנא יס' זו נזשה ופגם: מ"ה מעשה
בית דין נכתב ביום כ"ו. דמשעת פסק דין איכא קלא כמו בשטר כדאמרין בכל דוכתא כשעמד דין דגבי ממעשד:
אף כתיבה נכתבת ביום ונחתמה בלילה. יס' מקומות שנהגין לכחוש הכתיבה ע"ש ולחומתה כמולא שם וזין וזין נא לעשות כן משום
מוספת דלמלא ליה ליה קלא וימיה דקני מניה ליה למיתא מדי כדאמרין ב"ב דף קע"ב. א' דיעימו יומא דלמיתא ביה
מכחו יומא דלמיתא ביה: אבל עוסקין באותו ענין בשטר. דאית ליה קלא כאלו חתמו כיון שהם מוזהרים לתתם כדפרישית לעיל:
חיישין

חוששין שהיא לא תחזיר עמה: רב כחנא ורב אשי עברי משעת נתינת רב פסא ורב הונא בריה דרב יהושע עברי
משעת כתיבה ונחתמה משעת כתיבה. איחבר מאימתי כתיבה משמטת רב פסא ורב הונא בריה דרב יהושע עברי
פגמה אפי' שלא קפה אפי' שלא נמנה ומאימתי נוקף? במלוא משעת העמדה בדין (ב' על כתובה לא
שענין דלמלא כל זמן שנינויה ואנה תובעת כתובה לא קרינא בה לא ינש ומ"ה אינה
משמטת רב פסא ורב הונא בריה דרב יהושע עברי משעת כתיבה ונחתמה משעת כתיבה. איחבר מאימתי כתיבה משמטת רב פסא ורב הונא בריה דרב יהושע עברי

לא נראה לר"י כתיבה לא קרינא וסי'. כו' אפי' ל' משעת כתיבה נתינת ליה לא תפסיד עליה סי'.

